



Śląski Uniwersytet
Medyczny w Katowicach

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu



RPW/19659/2024 P
Data: 2024-10-28

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
BIURO RADY DYSCYPLINY
NAUKI MEDYCZNE

wpł.
dnia 29-10-2024

L. dz. RN-BM/ 1560

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSCYPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodniczący

prof. dr hab. Joanna Maj (2) 04-11-2024

Tarnowskie Góry 23.10.2024

Katedra Psychiatrii
Śląskiego Uniwersytetu
Medycznego

Recenzja pracy na stopień doktora

lek. Barbary Dziadkowiec-Macek

42-612 Tarnowskie Góry,
ul. Pyskowicka 47-51
www.sum.edu.pl

„Ocena zmian elektrofizjologicznych w mózgu w zaburzeniach odżywiania

(Anorexia nervosa)”

Kierownik

dr hab. n. med. Piotr Gorczyca, prof. SUM

tel.: (+48 32) 285-43-58
fax: (+48 32) 285-43-58

(Wrocław, 2024, stron 168)

SEKRETARIAT

tel.: (+48 32) 285-43-58

fax: (+48 32) 285-43-58
pgorczyca@sum.edu.pl

przygotowanej w Uniwersytecie Medycznym

im. Piastów Śląskich we Wrocławiu

Promotor: dr hab. n. med. Tadeusz Sebzda

Promotor pomocniczy: dr n. tech. lek. Lech Kipiński



HR EXCELLENCE IN RESEARCH

Praca jest napisana bardzo starannie nie pomija niczego istotnego we wprowadzeniu do jej poznawania pod kątem spisu treści, numeryzacji tabel, rycin i przedstawienia zasadnych – nie wszystkich skrótów. Jedyne błędy zauważone to niewłaściwa nazwa leku risperidon (risperon).

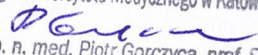
Nie wiem, czy w tytule rozprawy powinno się znaleźć określenie łacińskie Anorexia Nervosa a nie Jadłowstręt psychiczny. Prawie 300 pozycji piśmiennictwa może sugerować pracę pogładową. Nie jest to moja dziedzina, ale czy w pracy nie użyto zbyt wiele aksjomatów badawczych. Jak pisał Einstein od intuicji do badań i radości poznania a nie odwrotnie. Rozumiem, że mapowanie genów może przebiegać podobnie, bardzo szeroko. Proponowanie rozszerzenia metryczki o ilość znajomych, wspólne wychodzenie, bycie na tzw. imprezie, sposób ubierania, zdarzyły mi się dwie osoby zakolczykowane i z włosami na zielono. Zawsze uważałem, że te tzw. kompensacje mogą służyć polepszeniu diagnozy. Popielarska zaproponowała ciekawy aspekt wyodrębnienia anoreksji i reakcji anorektycznych – niestety nieprzyjęty. Zastanawiałem się nad pełnym zaznajomieniem się grupy badawczej istoty badań, bo jeżeli tak, to czy nie mógł u badanych wystąpić lęk przed podaniem glukozy? Może badanie poziomu lęku przed przystąpieniem do rozmowy, np. czy odbywała się ona w dniu przyjęcia do szpitala, czemu towarzyszy prawdopodobnie większy stres niż w innych warunkach? Czy badania przeprowadzane przez Doktorantkę mogą sugerować istotę choroby? Czy Doktorantka doświadczyła radości poznania? Czy Doktorantka mogłaby się odnieść do określenia, że BMI poniżej 15 jest ciężką postacią Anoreksji. Myślę, że pora zakończyć te uwagi, ale wynikają one z faktu, iż w czasie 30 lat konsultacji zbadałem do 1000 osób z zaburzeniami odżywiania a do tego pewną uciążliwością w pisaniu recenzji jest bycie mgr psychologii, dr socjologii i lekarzem a nie patofizjologiem. Teraz jak pisał Yalom, że jak się ma 60 lat to trzeba się zająć już tylko filozofią. Nie gańmy dnia przed zachodem słońca a chwalmy go. Dużo ciekawych wyników uzyskała Doktorantka po podaniu glukozy, czy mógł tu zadziałać czynnik psychologiczny? Bardzo byłem ukontentowany, gdy Doktorantka porównywała występowanie nieprawidłowości w innych zaburzeniach psychicznych, ale bez zaburzeń lękowych. Pamiętam, że już 30 lat temu czytając monografie o EEG

zapamiętałem, że wśród osadzonych w zakładach karnych 70% osób ma nieprawidłowe EEG. Doktorantka otworzyła mi oczy, że EEG to nie tylko padaczka, choroba Creutzfeldta-Jakoba, ale i innych ważnych zaburzeń, czemu nie dawałem wiary nie zgłębiając problemu. Czy doktorantka mogła zasugerować na co zwłaszcza zwrócić uwagę spośród tylu otrzymanych wyników? Chyba, że chce tak jak Einstein być rozumiana tylko przez wąską grupę naukowców. Kiedyś w psychiatrii istniało pojęcie „wymuszonej normalizacji” i co o tym Doktorantka myśli. Co do istoty prowadzonych badań jest to wiedza dla wybranych, tak, że trudno wchodzić w dyskusję, choć diagnoza w psychiatrii przy potencjałach wywołanych jest obecna w poszczególnych zaburzeniach. W psychiatrii trwa dyskusja czy zaliczyć Anoreksję do psychozy. Wtedy, zwłaszcza dorosłe pacjentki można byłoby przyjmować do oddziałów psychiatrycznych bez wymaganej zgody na podstawie Ustawy o Ochronie Zdrowia Psychicznego. Pamiętam, że kod Anoreksji F50.0 jest kodem psychiatrycznym-litera F, ale w pełni się zgadzam, że problem zaburzenia jest bardziej złożony. Bardzo cenną istotą rozprawy doktorskiej jest stworzenie tych badań, które mogą się przyczynić do dalszych dyskusji i kolejnych prac badawczych, może trochę przy mniejszej liczbie otrzymanych wyników. Praca w pełni zasługuje na wyróżnienie, a moje wywody są dowodem radości recenzowania tej pracy.

W moim przekonaniu rozprawa doktorska pt. „Ocena zmian elektrofizjologicznych w mózgu w zaburzeniach odżywiania (Anorexia nervosa)” przedstawiona przez lek. Barbarę Dziadkowiec-Macek spełnia warunki określone w art. 187 ust. 1-4 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. 2018 poz. 1668). Dysertacja stanowi oryginalne rozwiązanie problemu badawczego, a także dowodzi posiadania przez Autorkę ogólnej wiedzy teoretycznej i umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. W związku z powyższym wnoszę o dopuszczenie lek. Barbary Dziadkowiec-Macek do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Jednocześnie pragnę pogratulować Doktorantce oraz Promotorom przygotowania ciekawej rozprawy doktorskiej. Z całą pewnością przeprowadzenie takiego projektu badawczego wymagało znacznego nakładu pracy. Przedstawione walory uzasadniają wniosek o wyróżnienie pracy, który pozwalam sobie złożyć, rekomendując Wysokiej

Radzie przeprowadzającej przewód doktorski lek. Barbary Dziadkowiec-Macek
wyróżnienie recenzowanej rozprawy.

KIEROWNIK
Katedry Psychiatrii
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach

dr hab. n. med. Piotr Gorczyca, prof. SUM